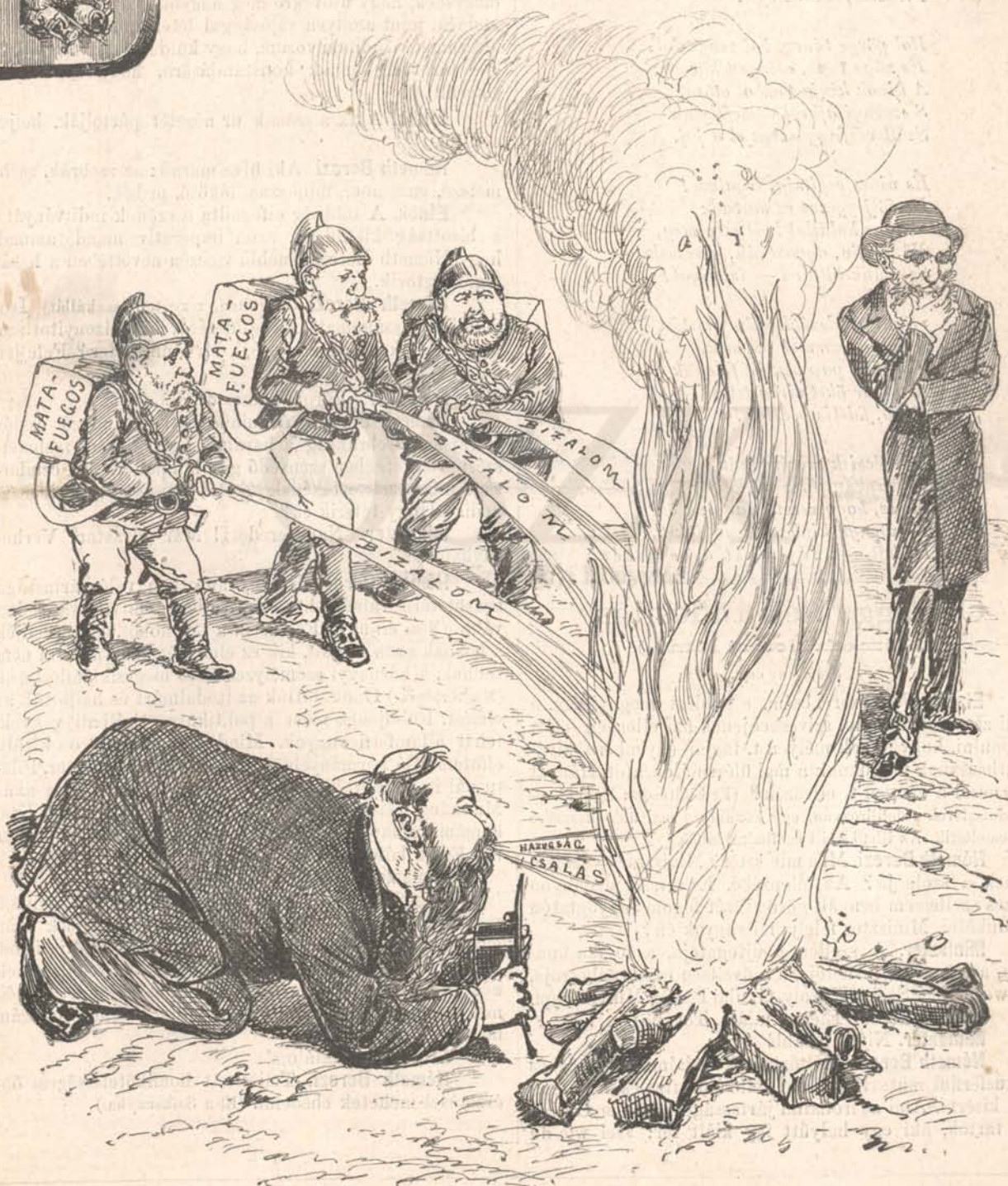

BORSSZEM JANKÓ

„MATA-FUEGOS.”

Bécs gyásza.

AVIG bohóság temploma
Szörnyű halátnak háza lett.
Az oltár fényes, enyhe lángja
Vad, gyilkoló viharra válva
Pirosra festé az eget.

Hol pörge táncz, hol zenge dal,
És zúga taps, csengett kaczaj:
A kínok kinja tombol ottan,
S ezernyi ajkról összefolytan
Száll vérfagyasztva el a jaj.

És nincs segítség, irgalom!
De följegyezve ez marad:
»Kinos halállal halt ezer meg,
Nő, férfi, aggastyán, gyermek —
Szemünk láttára — iszonyat!

»S mi rendezénk szép temetést
A holtak kormos testinek,
S hatféle pap beszélt felettük
A mikor őket sirba tettük —
Mi jó, hűdelis bécsiek!«

S a bécsiek szívére száll
Lassanként édes enyhülés:
»Igaz, hogy veszni hagyjuk őket
A szörnyű kínban szenvedőket...
De hát — szép volt a temetés!

Országgyűlési tudósítás.

(Németh Berczi álma.)

— From our own. —

Elnök. Van szerencsém, a gyűlést megnyitván, a minisztereket fölkérni, szíveskedjenek az ellenzék előtt elvonulni, hogy annak mélyen t. tagjai egyenként kíválaszthassanak maguknak a mai ülésre áldozatot. Hányat parancsol a mélyen t. ellenzék? (Felkiáltások: Egyet! — A miniszterek eldefilirozván, egy közülük a mai ülés hecczére kiszemeltetik. Az illető kiáll ezéltablának.)

Németh Berczi. Mi a miniszter? Miniszter = szolga. Kinek a szolgálója? Az ellenzéké. És a mai példányon összes szellemem bengáli görög tűzét fogom ragyogtatón produkálni. Miniszter felelj: mi vagyok én?

Miniszter. A szellem gyujtogatója, a logika bunkója, a trágyédia hirdetője, a műveltség csatornakotrója, Stüwer, Kant, Sasku Károly, Gyulai Pál és Muzsik Pepi.

Németh Berczi. Eléggé találó. Tovább!

Miniszter. Nincs tovább!

Németh Berczi. Méltóztassék irodalmi, elmésségi és státusférfi mutatványaimat kellő áhitattal és figyelemmel kísérni. Ami az irodalmi jártasságot illeti, én Göthével tartok, aki egy helyütt így kiált fel: »sei wie du

willst, nur nicht gemein!« Miniszter ur, ön nevetni merészel?

Miniszter. Csak mosolyogtam.

Németh Berczi. Mit érdemel egy miniszter, aki mosolyogni mer, mikor egy szélbali notabilitás szólni méltóztatik? Halált! De én kegyelmes és irgalmas vagyok. Nem fejezem le a minisztereket, mert különben megesnék, hogy utóvégre még nagyobb fejtelenség uralkodnék, mint amilyen valósággal létezik. Megértették a vicczömet? Indítványozom, hogy küldessék ki egy országos bizottság annak konstatálására, hogy ez a vicz sikerült.

Elnök. Akik a szónok ur nézetét pártolják, keljenek föl.

Németh Berczi. Aki ülve marad: az zsebrák, zsebmetező, gazember, mihaszna, lóköttő, pribék.

Elnök. A többség elfogadta a szónok indítványát s a bizottság kiküldetik azon imperativ mandátummal, hogy Németh Berczi főnebbi vicczén nevéttében a hasát fogni tartozik.

Németh Berczi (elégülten rezgetteti szakállát) Irodalmi jártasságomat Göthe idézésével bebizonyítottam. Most következik az elmésségi. Mi a miniszter? Feleljen ön, báb!

Miniszter. Várom becses ötletét.

Németh Berczi. A miniszter a hazudozó család tolvajsági zsebrákság a haramiaságából eredő zsebmetzési viszketegben szenvedő gaz himpellér, aki czudarsága mihasznai értékének lóköttői öntudatában pribékeskedik. Hogy tetszik ez?

Miniszter. Nem eredeti! Már olvastam Verhoyban.

Németh Berczi. E nagy autorban való jártassága becsületére válnék, ha volna önben, ami azjává tudna válni. (Nem értjük!) Fölkérem a t. elnököt, szíveskedjék a háznak azon tagjait, kik ez elmésségemen nevetni nem tudnak, a háznagy személyzet által megcsiklándoztatni. (Megtörténik.) Önök látták az irodalmárt és hallották az elmést. Füleljenek most a politikusra. Szélbali vagyok, tehát államférfi vagyok. Minden miniszter s ön kivált, előttem álló kormányelnök, egy igen gyenge fráter, Pilátusnál is hitványabb, aki nem érdemes arra, hogy akár Munkácsy Miska komám az ecsetje — akár pedig Klió komamasszony a vésűje hegyére fogja. Sirjon, miniszter ur! Éssék kétségbe! Mondjon le!

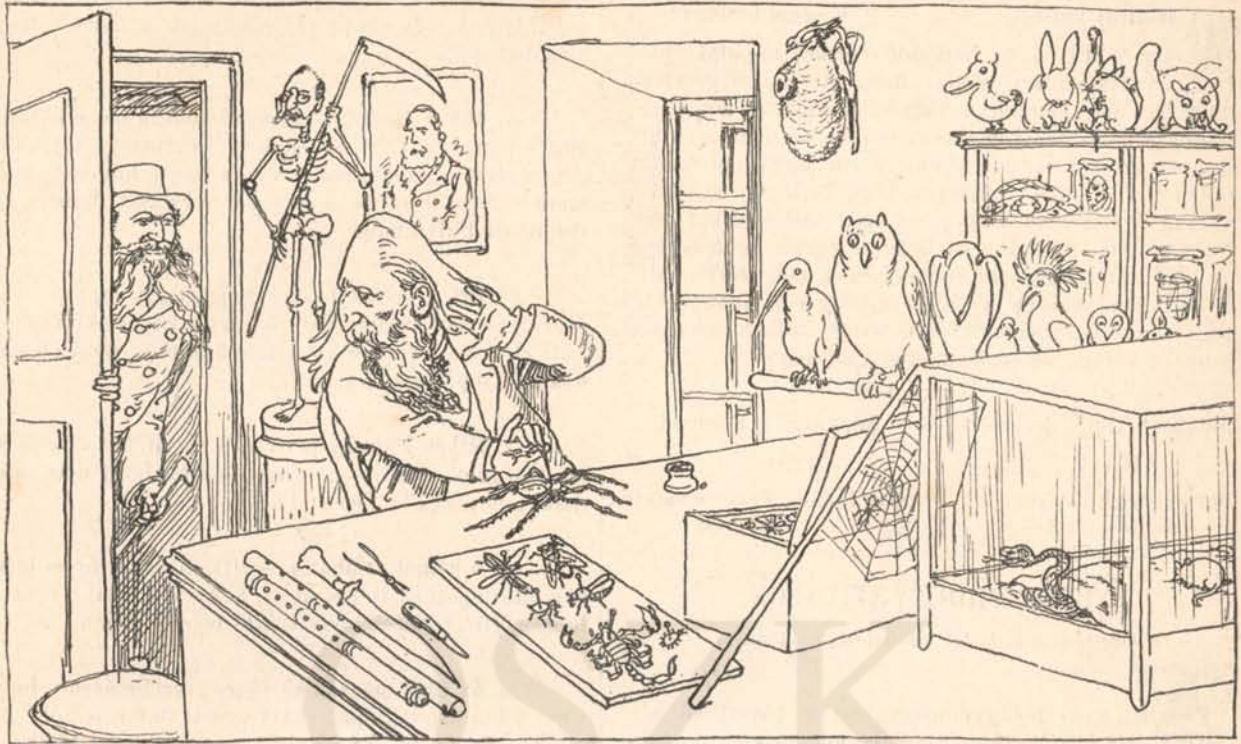
Miniszter. (Sir, kétségbe esik és lemond.)

Németh Berczi. Lássák, hogy tudok én logikám szigorú érvelésével minisztereket buktatni? Ezek után még csak egyet parancsolok az elnöknek! Hallja kend, konstatálja, hogy a magyar parlament színvonala emelkedett, ereszteném bele a miniszteri székeibe a csürhéimet, hogy megtisztuljanak! — mint Mokány druzsám mondaná.

Elnök. Konstatálom!

Németh Berczi. Teljesített honfökötelességem önzetével mehetek ebédelni. (El a Szikszayba.)

GRADUS AD PARRICIDIUM.

N—**th B.** No fiam Ottó, mennyire vagy már?

H n O. (szorongva.) Gyakorlom idegzetemet. Már egy pókot hideg vérrel gyilkolok le.

Marquis Wolge, a liliputi mágnás.

— Életrajz. —

MARQUIS Wolge született az 1850-iki rövid szökő év legrövidebb napján. Hazájának kurta nemesi közt ő a legkurtább. Elődei közül 13-at tett egy fejjel rövidebbé a hóhér, így származhatott át ő reá is Darwin szerint a rövidség. Mikor a világra jött, mindjárt merész »skurcz«-ban, jelent meg, mintha Michelangelo festette volna. Egész ifjusága in nuce áll előttünk. Dajkája mindig Babszem Jankóról mesélt neki, később a Borsszem Jankót járták szülei, hogy a kicsinységre való tehetségét még jobban kifejlessék. Már mint gyermek is oly jó stílista volt, hogy »én« helyett mindig »csekélységem«-et mondott és szörnyen tudott haragudni, ha valaki nagyságotlani merte. Hannoverában egy német anatómus megvizsgálta és azt mondta, hogy nála a »Zwergfell« különösen ki van fejlődve. Már tíz éves korában akkora volt kicsinysége, hogy nyílt ajtón nem fért át, csak zárt ajtón, t. i. a kulcslyukon. Ugyanakkor fölfedezte és bejárta az egri cseppkőbarlangot, mely azonban később egérlyuknak bizonyult. Ezen utazása közben

történt, hogy majdnem vízbe fult; az ivópoharában tudni illik vihar tört ki. Tízennégy éves korában oroszlan akarta széttépni, mely azonban csak macska volt.

Egyszer meg, ahogy kabátját gombolta volna be, a gombsulya egész felsőtestét berántotta a gomblyukba, úgy hogy majd belefult. A berlini udvarnál nagy kitüntetéssel fogadták s koncertet kellett adnia a piczinségben. Bismarck herczeg megvallotta, hogy ha még oly nagy ember volna is, ilyen kicsi nem tudna lenni. Marquis Wolge igen tudományos ember, ámbar nagy betűt nem is tud elolvasni. San Marinóban, e kis államban ismerkedett meg Luiza kisasszonnyal, ki kisebb nála, mivel hogy nagyobb. A marquis fölnézvén rá, lenézhetné, ha annyira nem szeretné. Már rég jegyben járnának, de nem tudtak még oly kis jegyet találni, mely kettejüknek nagy ne volna. Egyelőre az érdekes pár: vőlegény és menyasszony, vagy helyesebben vőgyerek és menybaba. Ha kivárlják, apránként még apróság is jöhet.

Ez a marquis urnak mogyoró-héjba szorított miniature életrajza.

Két egy levél.

— Elkerülték egymást utközben. —

Kedves kolléga!

Kedves kolléga!

Mi eddig néha hajlandó voltam tagadni, hogy a parlamentárizmussal önöknél tisztesebben élnek, ma már kénytelen vagyok beismerni. Fájdalom, nálunk a parlamenti viták színvonala újabb igen alacsonyra süllyedt s a parlamenti illem legfőljebb a mult emlékei s a jövő reményei közé tartozik. »Csalás«, »hazugság« (freche Lüge) — ilyen kifejezéseket röpitenek ma már nálunk a parlamenti tagok egymás fejéhez. Jól tudom, hogy ez önöknél meg nem történhetik, de fájdalom! nálunk az ilyen modor már inaugurálva van. Szomoruan tudósítom önt, kedves kolléga, e hanyatlásáról s kérem, ne érezzen ezért kárörömöt.

Maradok

Budapest, 1881. deczemb.

Bécs, 1871. deczemb.

Hive

Hive

Suttyomberky Dárius
országgyűlési képviselő.

Dr. Johann Kaiserschmarn
Reichsrat

Névnemmagyarítások.

— A holnapután kiskeddő »Budapesti Közlönyből.« —

M. KIR. belügyminiszterium a következő névmagyaríthatnám feleknek kérvényeit utasította vissza helyesírási és nemesírási szempontból: Stiglitz Salamon budapesti lakosét, ki P i n t y - t y é akart változni, — mert az »y« végzés nemességet jelent. Ugyanazon okból Georg Henrik löcsei lakosét, ki G y ö r g y lett volna és Ratz Vendelin temesvári lakosét, ki az óhajtott P a t k á n y névtől elűtett.

Lindensieb Ágost újpesti lakosnak nem engedtetik meg nevét Héthársi-ra és Schweiner Jakab cserédi lakosnak P ó t h a r a s z t i - r a változtatni, mert a »th« nemesi jelleget alkot.

Begiesser Aron ó-budai lakosnak megtiltatik a L e ö n t e i vezetéknev használata, a főnemesi »eö« bitorlása miatt. Kronstädter Benő budapesti lakosnak pedig a B r a s s a i névé, mert az »ss« is mágnást jelent.

Kohn Dávid eörsi lakos vezetékneve ugyanazon okból nem lehet E ö r s i, sőt még Erzsébet leányát sem szabad Eörsinek neveznie.

Farkas Bernát sopronyi lakos nevének W o l f f - r a magyarítása nem engedhető meg, mert a »Wolff« név a két »f« miatt magyar mágnásnév.

Együttal meghagyatik Eöry sziművészeknek, hogy egyszerűsítse meg magát Óri-re, Baruch könyökutczai szatócsnak, hogy változzék Baruh-há, és Ypsilanti herczegnek, mint a ki nem magyar nemes, hogy az »Ypsilon« elhagyásával, Magyarországon csak »Ti«-nak nevezze magát.

(„Chichery Borss“ magántávsürgönye.)

Apró hírek.

— Mikor Csanyági bácsi hírét vette a bécsi katasztrófának, így szaült: »Emmá nem is baleset, hanem zésőbal eset!«

* * *

⊙ Mikor Németh Berczi elmondta azt a hatalmas köpését a magy. képviselőházban, Börzeviczy hozzá ment s így szólt szemhunyorogtatva: »Mégis hunczut a Németh!« Nem is várta rá a tenyeres választ, hanem viszagurult Palya mögé.

* * *

□ Ott, a széles bástya mögött azt sugta az egyik Móricz a másik fülébe, hogy ha azt a köpést s z á r a z o n viszi el Tisza, akkor ő azt a viczet csinálja, hogy ők mindnyáján kö p v i s e l ő k.

* * *

× Mikor Pulszky pére az ő vigjátékát a befizetett közönségnek fölolvasta, ez úgy találta, hogy nem csak a darab, de maga is felsült.*)

* * *

△ A német színház megvizsgálását a városi bizottság fölöslegesnek ítélte. Mert, hogy ott valaki benn éghessen, első feltétel, hogy valaki bele is járjon.

* * *

> Az ezer mázsás kő végre szerencsésen a helyén van. A szállítónak épen ekkora esett le a szivéről.

* * *

△ A „Magyarország“ megszűnt. Egy lappal kevesebb, egy újsággal több.

* * *

+ A „Magyarország“-ról egy adoma: A mult hetekben hozza a telegráfus a táviratot a »B. J.« szerkesztőségébe, ahol tavaly irták a Zagyvába fult pártlapot.

— Furcsa, mondja Cs. B. a kihordónak. Önnek telegráncsos embernek csak tudnia kellene, hogy a »Mrszg« már egy éve mult, hogy odaát van a Franklinnál.

Amire e hisztorikus szavakat mondja a postás:
— Uram, hat éve vagyok távirat-kihordó, d e m é g a »M r s z g « - n a k n e m v i t t e m ! «

* * *

⊙ Utolsó számainak egyikében a téviratos »Mrszg« mégis megemberelte magát. A mult heti »V. Ujs.«-ból vesz át egy közleményt szombaton s megjegyzi, hogy az a »V. U.« holnapi számából való cikk. A »V. U.« pedig, tudvalevőkép, pénteken szokott megjelenni. Kíélte hát a »Vasárnapi U.« nevét. Ez egyszer ő is gyorsan járt.

≡ Különben: de mortuis nil, nisi furcsaság.

*) Beküldetett rettenetes fenyegetések mellett, hogy nem közlés esetén dinamit-bomba repül a műhelyünkbe. A szerk.

Bü óda.

KALMÁRISÁBA mártva tollát
 Ir Kisről Rákosi Jenő:
 „A legbecséb, amit a toll ad
 Az mit Kiss ír, — im ilyen ő.
 Vedd verseit hát, ó közönség! . . .“
 Ehez nekem is van közöm s ég
 Polémja-vágytól kebelem
 S tollam ily szókra emelem:

„Ezen ítélet nagy hiányos!
 Mert Lévy, Gyulai Pál
 S mindjár utánuk Vajda János
 Egy Kisst még mindig lepipál.“
 De azt elhallgatám szerényen,
 Hogy mint ragyog ezerszer énem
 — Bár Rákosi szemet kisír —
 Minden fölött, a mit Kiss ír!“

De a kávéforrási pajtást
 Nem rémíték el érveim.
 Ó, kezdjétek most könyhullajtást,
 O jaj! mivel el érve im,
 Hogy szól morcz Rákosi zsüri:
 „A nagy műzsjája legyüri
 Jó Vajdát, Lévcyot, Gyulajt . . .“
 S én sírok dühre gyulva „jaj“-t.

S rám hullnak most a bánat árnyai,
 Legyürve ék, legyürve Szász.
 Át téged, s engem, ó Romhányi
 A feledségi ür vesz. Ázz
 Könyvekben! Ez rinink jutalma;
 Nekünk Páristól nem jut alma,
 Számnunkra már e rim-teren
 Csak rim, csak bú, és kín terem.

Börzeviczy W. M. élcei.

— Mikor Szapáry alatt
 betört a miniszteri szék,
 azt mondom neki: »Ex-
 czellentíás barátom, ez az
 isteni igazság. A minisz-
 ter annyiszor otthagyja az
 ülést, mért ne az ülés egy-
 szer a minisztert?« (Der Ueupatzor, was er ist!)
 — Szapárynak odalett a széke. Fájdalom! csak a széke
 és nem a fauteuilje. (Feuer!)
 — Sok a tanulság a bécsi katasztrófában. A bécsieknek
 Marx, nekünk meg Merks! (Wasser! Ibl!)
 — A francia halhatatlanok sorába bevették Cherbuliezt
 is. A jövő kandidátus bizonyosan Emilius Klysopompejus
 Zola lesz. (Söhr verstöcklt, aber man kann's herausruechen!)
 — Kítettő tréfát ír egy párisi barátom, mely a legerő-
 sebb adalék Bernát Sára zsidó voltához. Negyed éve történt,
 de száz év múlva is jó lesz. A Variétésben egyszer a gerol-

steini hercegnőt, Schneider kisasszonyt meglátogatja a szin-
 falak közt Sára, s a két diva oly élénk beszélgetésre gyujt,
 hogy rikkantásaik kihallatszanak a nézőtérbe. Az igazgató a
 szinfalak közé rohan. »Mesdames!«, mondja, »ne criez pas!«
 Amire azt feleli Sárika: »Je n'ai pas crié;« »Schneider a
 crié!« (Meuner würdig!)

— Ha mi a kormánypadon hirdetnök az »ellenzék-
 gyilkolást! S csak is: »pour remuer unt obstacle;« mint
 magyarázta Berczi. Mit szólnának hozzá? Pedig az oppositio
 nekünk igazán akadály. Egy obstaculum, melyben mindig
 nagy a spectaculum. (Lacht's nic!)

— Gróf Andrassy Manót láttam Gyulával együtt sétálni
 az nap, hogy a gyűrűjét kereste. »Vigasztalódjál«, »mondom
 neki; »nagy baj ugyan, ha valakinek ellopják a gyűrűjét, de
 még nagyobb, hogyha a t á r c z á t halásszák el az orra elől.«
 (Euner hat süch gekratzt.)

— Egmont, kinek 11 törvényes gyermeke volt és
 Klárikával szerelmi viszonyt folytatott, Lamoral keresztnevet
 viselt. Mily keresztnevet érdemelnék aztán én? (Auf mür
 zu sagen!)

Tönődések.

(Seiffensteiner Solomontul.)

Hohenlohe herczeg oraság,
 mikar az odvari önepek alatt a
 magyar orakat a nagy terem kor-
 zotára fül küldte: ezért a ga-
 rambasógért nagy dicséretet kap-
 ta. Most, mivel egyszer odva-
 rias volt, Jaunernak részvevő
 levelet írta, mert a színháza le-
 égett, mast meg elcsópták. Külön-
 ben mink gratulálhatunk magonk-
 nak ehhez a condolationhoz.

Milen bülesen van aranzsirozva minden az oristentül!
 Ramánia fekszik lent, és sakodjan oláhvaló!

Foresa ed definiczion, hoid a Dona akkor s z a b a d, mi-
 kor mindenkinek s z o l g á l.

Mi is okorjunk aztot, hoid a Dona legyen szabad; de
 nem okorjunk aztot, hogy románoknak ledjen minden szobod.

Szomró, hoid mogyar emberek is égtek el német ring-
 teáterba. Sakal job, ha minden mogyor ember elmén a mogyor
 teáterba, és éli 120 esztendü.

Naczerő város az a Bécs! Molja fülül mindenben a
 Bodapestet. Sohase nem hitem volna, hoid az üvék püleczáj még
 ögyefogyottab, mint a mienk.

Sojnálok a donaveeseieket. Mióta az üvé lépviselő a
 herr v. Németh garambóskotta a Tiszo Kálmán exelenciós ora-
 ságal; bizemosan szégyenlik magokat, hoidük olejan garamba
 emberek.

THEATRÁLIA
Szinházi reform.

A jó kapus, hogy ki segít,
Szája elé téve kezit,
Sugva szól: »Nagysága . . . kérem . . .
Csak valahogy bent ne égjen!»

A nyaktiló jeles szerszám;
Hej, de különb ezerszer ám,
A földszinti bejáráska,
Mely az embert kettévágja.

Hogy belépsz, utánad surran:
Nátha-fejtő, vad léghuzam,
Szurkál egyre, a fej hül-fül,
Pofa dagad, kalap röpül.

Majd másképp lesz, mint volt régen:
Bácsi elfér majd a széken.
Le már nem törik alatta,
S bele sem lapul kalapja.

Vége van már a potyának,
Kurta kabát évadjának.
Sarokszéki henczegésnek —
Kint rekednek a legények.

Bár ha szerencsére nem kő —
Mégis az ilyen gipsz nemtő
Ha rápottyan a fejdre:
Nem szolgálhat nagy kedvedre.

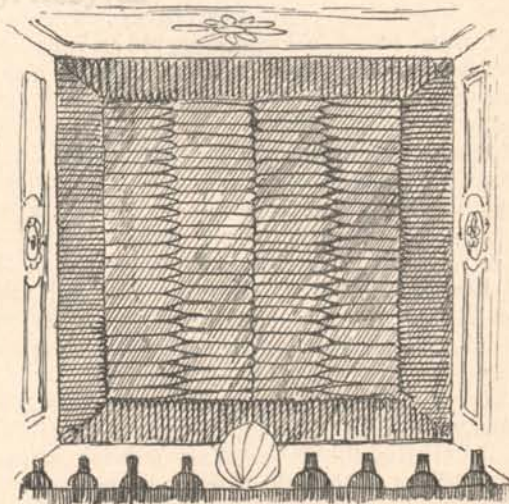
Második sor a karzaton!
Ugy is híjják: paradicsom.
A nemzeti színházat ott
Támogatják a diákok.

Hát e dugaszhúzó alak? . . .
Hajdan ép volt. — Im leszaladt
Csiga lépcsőn le a földre:
S futtában sróf lett belőle!

De jól is jár a sok művész;
Ha kitör a rémes tűzvész:
Színház tűzfalát berúgva,
Kiugrik az Országútra.

Legjobb a tűzveszély ellen:
Kitűnő s eléghetetlen
Kincstári szivarbul a
Elzáró fő kurtina.

— Színházi sziporkák. —

(Beküldetett.)

Egmont! — Milikének mogmond, — hogy soha Berlint se Drezdát — se Bresztet, se Bukaresztet — olyan élvezet nem rezg át — mint a milyen rezg át Pestet: — hogy ha Mili látszik — a színen és játszik. — Hozzúd bizony, Emmike — nem fogható semmise. — S emelhetik akármennyit — Bernát Sárát föl a mennyig: — azért Bernát Sárka — sose lesz oly Klárika. — Egmont — mindezt neki megmond! *

Nagyobb bátorság kedvéért, minden színházlátogató ezentul egy tűzkármentesítő bárczát tegyen a zsebébe. De azért mégsem cselekszik fölösleges munkát, ha a pénztárban, hol jegyét váltotta, ott hagyja végrendeletét. *

Föl kell emelni a belépti díjat, a mi által eléretik az a nagy előny, hogy kevesebben járván a színházba, csekélyebb is a tűzveszély alkalmával elpusztulhatók száma.

Karzathy Rimulus.

Blau Kóbi az ügyvédnél.

Dakterlében! Hát maga elveszítette első instancziába aztat a kukoricza differenz pürt a Poldi Flederwisch elen? Miért? Azért, mert dohos volt a kukoricz? Hát vagyok én Mosch et Comp., hogy leöntsem otkolonnal? Dohos vót! Hát mér nem póteskötöte maga aztat? Hisz azért ödvég? Mert ha van nekem igazam, minek nekem az ögyvéd? Appelláljon, jelentsen be semiségi panasz! Mire aztán felér a semiségi panasz, nem lesz semitő-zék, s így eus ipsus semis az itélet is.

Azt mandja mogo, hogy deponálni küll kétezerháromszázöt florin hoszonhét krajczár, mert különben — küvek nőljenek a jomrába neki! — a Poldi Flederwisch engem megexequiroz? Az is meglesz! Olyan esztendő ő rá, mint a hogy nyer mellette! Elmegyek a Gasznerhez, a ki küzjegyzű, meg veje a Max Falknak — és vetetek 2305 florinrul hiteles másolat — és aztat deponáljuk. A hoszonhét krajczár nem bánom, eredetibe megy be!

Aprepó dakterlében, még edjet. A feleségem a Szálikám, a ki ellen tettünk folamatba a válupört, benne égte a bécsi Ringtheaterba. Mast mondok magának valamit: sináljon ebből edj nagy monstre kártérítési pürt. Előszür is a válópürt togodjon el és tossoljon el. De mortibus nix nür gutes. Hanem minyár adjon be küvetelést az egész Bécs ellen, a Szálikám élete miatt. Adjon be a Theaterdirektion ellen, a mért a színházba égte a Szálikám; adjon be a gemeinderath ellen, a mért a színház volt tőzveszélés; adjon be a tőzoltóság ellen, a mért a tőzet el nem oltotta; és adjon be a Graf

Lamezan ellen, a mért doczára, hodj betürte a színházba mit der Amtskappen, nem mentette meg a Szálikámát. Azért a kis lencséért, a mi volt a Szálikám bol ódalán, számitson fel kölön! Az a lencse, az a mámi-folt, volt előttem précziom affactationis, mert abba szerettem bele s a miatt vettem el a Szálikában. Ha tod néhánj jó tanót kapni rá, hodj volt a Szálikám édes reményben: számitson föl aztat is. Somma somarum: követelhet 500,000 florint.

Dakterlében, maga elülegét kér? Ha már bene vagyok, össe kü! Sinálatok magának is egy küzjegyzűleg hitelesített másolatot ütven florinrul. Isten álja meg, dakter ur!

Diák ismeretek tára.

Terjeszti: Bukovay Absentius.

— Folyton lödöznek az egyetem ablakába, persze eredmény nélkül, mert »nem ütök a jogászt agyon!« Balek firma lehet az az attentátor! Hiszen csak egy váratlan katalógus olvasást köllene neki kieszközölni és mindnyájan megva gyunk lüve.

-- A szobalányokra kacsintok; házi kisasszonyommal kokve ttirozok; indexes zsidómmal kezét fogok.

— Szegény Csiszta Miska! Mikor a dékán kihirdette neki,

hogy: »uraságod szigorlatát a bizottság elfogadhat lannak tarja« — ckkép sohajtott fel: »hát a 25 frtot?»

— Dákó Pistának feljött az apja. A Duna partján sétáltak együtt, mikor mellettök elmenve odasugom Pistának: »azután eszed legyen a kulcsa ennek a mozgó pénztárnak!«

— Tanácsul azoknak, kik a szigorlaton 2 óra hosszat folyvást okosat beszélni nem tudnának, mondom ezeket: »Szimulálj náthát s orrodát fujd ki 12-szer harsonával: ezután: hosszú pauza zsebkendő szagolással. Ez fölemészt minimum 24 percet; a nehezebb kérdéseket ismételd meg a cenzorral, azután gondolkodjál és úgy felelj; a könnyebb kérdésekre lassu tempóban, halkan válaszolj, hogy azt ismételtesse meg veled a cenzor. Ezen kölcsönös ismételtetés kitölthet 10 percet. Vízet igyál minden negyed órában s utána attánzióval töröld meg a szádat; ez ismét 8 perc. Összesen tehát a 2 órából 42 percet el lehet brennölni. Csekély készűlés és a recept pontos betartása mellett a sikerért jót áll: Bukovay.«

— Leégett a Ringteátrum. Irtam is az öregeimnek rögtön: ha szeretik a magzatjukat, ne hagyják többé k a k a s t ű l ő r e járni. Summa summárum egy csöpp — g á z s i - f ő l - e m e l é s.

— Jövő esztendőre a kis öcsém is beállit már baleknek. Boldog fiú! Akkor tudja meg majd csak, mennyit ér az ő bátyja ura!

TOJÁSS DÁNIEL

kasznárnak gazdasági tudósításai

**Ngysgs Vöröshegyi Dávid urhoz Budapestenn
salyát palotájában.**

P^a Gecsér, Décember havában.

Nagyságos Uram!
Kegyes Jól tévöm!

Olyatén keödek puhiják az Talalyt, hogy Spongiához vállik hasonlatossá a mi vidékünk béli Föld Golyóbis. — A kegyessen ki utálványozott sár bírót sidmákra reá varratam immáron a 2-sodik Condignatiót is, és még mindétig alatsony, ugy hogy reá kell foldoztatnom tánn talán még egy

3-madikat is. Csak hogy ezekhez nem kelletik a drága Arkitektus, mint Nagysgd Monrúzi Palotályához, hanem elvégzi a tsidma építő tanás.

én az el dögményezett teli vér Ló bőrt ki méretém és előlegben a cselédeknek ki adom — így több hasznót reménylvénn belőlle, mint a menyit a bernát Bőr nagykereskedő meg ad érte. És ha mostanság ezekben a sarakban jönne el Pusztánkra a fent tisztelt bernát izraelita dög bőr bankár, nekünk is volna benne egy Sára Bernátunk, akit ingyen élvedzenénk.

de nagyon pozitívus haszna is e hig Üdőnek, mert a mennyi sár tapad rá a répákra, annyival több a termés sújra nézvest; és a Jóság is keverve megeszi a Földet és azért még sem vész el, sött inkább vegy tanilag javított kiadásban kerül elibénk — igen is. Melly nagy haladás ez! — a takarmány pótolva és még ezen fölylül a földünk izmosétására, telyes erőre hozatva, vissza adattatik. Ilyen eredményt mutasson fel Dárvin az ő földi kukázzaival, melyek talaly porlasztó ténykedése koránt sem vetheti összeve magát e hohenhámi tanulmányos mivkedéssel; de

ha még ADÓT is lehetne fizetni ezen anyag cseréss pépezettel, akkor ám essen az Esső furton furiban, ki mosvánn lyikából a finántzot, mint az ürgét. —

A keödnek borúlatos fátyolát föl használom arra is, hogy kedvező homájában ide csábégtatom a szomszédi jobb cselédeknek csel éddel — az az kukoritzta máléval, mellynek bönéjára nagyon rá kapnak — avval is kecsegtetvén őket, hogy minden béresnek ígérek egy utczai lakást 4 fronttal, a mivel még a sugár uti paloták sem ditsekedhetnek — azon kívül biztatom őket úgy szalma kalappal, innepen csak fél napi dologgal, a kanászt pedég billentyüs, magyarul: klaplis tülökkel, melly muzsikális tökélyetesedés neki nemes mulatságára, a sertvéseknek penig gyarapodássára leénd — a Béres asszonyoknak ígérek egy tuczet varró tüt — a kocsisnak

szabad káronkodást és minden hétre bagóra való szivar tsutkákat — ennyi remuneráziót sehol sem nyerédenek.

a lábas jóság be szorult ugyan, de azért még elég tágón van —

Salynálva tapasztalám Ngdnak nyilvános némaságát, mert az ulyság lapokban már régen nem fordult elő diszes neve, de csak hamar észre vevém, hogy a kegyessen ki küldött ulyságok még a nyárból valók, midönn Ngd még Károly ferdejében mosokodék;

Ha az Üdö hidegebbre fordul, léssen sertvés ölés — a falubéli Rabbi már imádkozik is a bün elejében, hogy le háruródgyon a nemes Családról a Mózsés vesszeje, mejnek tsapássait a tisztelendö kóser plébános ur az ő saktéri vágó késsével kegyessen fel fog, azon mosó kabátkáért, mejjet nékie ezenn téli Évadra ki küldeni méltóztatott; — csak hogy kevesben mult, hogy tegnapi pófon nem keresztelém, azt hívénn, hogy ő a Pista kocsis.

föntebebbi sorajim egy némöjikkében gengéded szó ficzamokra sziveskedik rá bukkanni, mint a mejjek magyarázattyául szolgáljon, hogy Mokány Bertalan komámmal esmég húmorokban leledzettem, mejjeknek egyben foglalt hódulati példányával járulok az én

Ngos Urom elejében. Uri szemeiben meg léssen legalább azon szerény értéke, hogy nem kelletik érette fizetni — igenis!

mellyek utánn öröklök

Ngs Uramnak

Kegyes Jól tévömnek

hódoló tanulmányos hiv szolgálja

TOLYÁSS DÁNIEL

Oklev. Gazda.

ATHÉDRAI BÖLCSESSÉGEK.

— Erfurtban egykor nagy halálozás volt, ugyanis hónapokint 500 ember halt meg, ami egy éven át 12-öt tesz.

— A Kaspi tenger voltaképen nem is tenger, hanem csak tó, mert mindenfelől vízzel van körülvéve.

— Levaillant egykor 120 elefántot ölt meg, de alighanem volt annyi, mert annyi elefánt nem is létezik.

— Statisztika. A zágrábi méntelepkektől a helybeli ménesek nem kaphatnak csődöröket, mert a fedezetetés nem közzösügy. (K—k.)

— Akí erről a tárgyról bővebben akar olvasni, az megtalálja abban a könyvben, melynek a címét elfelejtettem ugyan, de azt tudom, hogy a 42-ik fejezetben van.

SZERKESZTŐI ÜZENETEK.

hetik le lapunkban! — **Nepos.** Atyafiságos fogadtatásban részesítettik. — **Vsmgy. nyilatkozat.** Mire nézik önök a sajtószabadságot? — **Gil Blas.** Ugy otthon, baráti körben, melynek jó bor s töpörtös pogácsa mellett nem árt meg a más verse, némi sikerrel fölolvashatja. A nyilvánosság követelőbb a jóban s prüdebb a sikamlós helyek iránt. — **Fgrs.** Most, hogy a korcsolyások lesik a vizek fagyását, nem szólhat a dal versenyszásról. — **Z. V.** Csak valamivel latinosabb volna. — **Aristophanes.** Az álneve nem mutat nagy szerénységre. A küldeménye inkább. Tárgyai különben korszerűek s más alakban találkozni fog velök. Az *asius*-ból kiszorult a szükséges *n*, bár annak, akinek szánta ön, úgy is elhiszik. Az utolsóból tán faraghatunk. — **L. L.** Ha dicsekedhennék is vele, hogy a n.-bnyai kerületnek mi vagyunk a képviselője, még sem tartanók N. Bnyt a világ közepének. A B. I.-ban kezdett harezot ott kérjük bevégezni. — **Urj.** Az első teszi. — **Pejiodus.** Mihelyt egy kis helyünk szorul. Most minden hét olyan mozgalmas, hogy alig győzzük nagyobb és apróbb eseményeit nyilván tartani. — **S. J.** Kővérebbek is teremnek a vidéki sajtóban. »Ki győzné azt mind gombostű-hegyre szedni!« Ha nagyságos, hogyan lehet férfi?« kiált fel az árpád völgyi szerző, a miből azt látjuk, hogy »Betti« csakugyan »nagysám.« — **St. J.** Fájjaljuk a mulasztást. Becses soraiban azonban nem leljük az ön címét. Kérjük. — **Prljrt Csrl.** Azt bizony a neve aláírásával is elmondhatta volna. Nem vagyunk boszuállók. Sőt, ha szerkesztőségünket megtisztelti, szívesen kipótoljuk a vallott kárát. — **Föv. magy. kir. pénzügyi igazgatóság.** A tettes Igazgsg szerint a »B. K.« f. é. 259. 160 és 261. számában »nyomdai tévedésből« *cs. kir. p. ü. igaz.* »lett kinyomtatva«, amit, mint a p. ü. ig. tudatja velünk, több hirlap »helytelen *reclam*« csinálásra használt fel s kéri a helyreigazítást. Hiszen szívesen cselekedezünk, sőt ha szükre mért helyünk engedné, »Csodabogarak« cz. közeliismerésnek örvendő rovargyűjteményünkbe a tettes igazgatóságnak e csodálatos szerkezetű megkeresését, mint a magyar hivatalos stylus egyik minta bogarát, el is helyezzük volna. Csak azt az egyet nem értjük, miért kell minékünk a tettes igazg. helyreigazító soraieért 3 krajezár strófo t f i z e t n ü n k? Vagy ez valami utólagos szentesítés reményében kivetett új adónem behajtásában való előleges exercitium? Ezt hasznos volna ám tudni.

„Teljes személybátorság!“

Nagy érdemű közönség!

Az én színházamban nem ér tűzveszély, bárhogy pattogjon is körülte a szikra.

Minden héten fényes előadás!

Én viselem itt gondodat. Mert mindene én vagyok ennek a színháznak. Vagyok benne intendáns, lámpásgyújtogató, direktor, aktor, sugó, tűzoltó, muzsikus, első szerelmes, szinfaltologató, buffo, jegyszedeő, bakter és rendező.

Illik, hogy te is vállalj szerepet benne: légy előfizető!

Borsszem Jankó.

Az 1882. év január 1-vel új előfizetést nyitunk a „Borsszem Jankó“-ra.

A „BORSSZEM JANKÓ“ előfizetési ára:

Negyedévre 2 frt.
Félévre 4 frt.

Az előfizetés mentől előbbi megújítását kérjük, hogy a szétküldésben késedelem ne álljon be.

A „Borsszem Jankó“ kiadó-hivatala
Barátok-tere, »Athenaeum«-épület.

Felelős szerkesztő: CSICSERI BORS.